

Henrik Wallnäs Matilda Ruta

Åka buss

www.nok.se
info@nok.se

© Henrik Wallnäs 2016
© Matilda Ruta, 2016
Natur & Kultur, Stockholm
Tryckt i Lettland, 2016
ISBN 978-91-27-14588-7

Natur & kultur

En dag tog sommaren slut.
Regnet trummade mot rutan.
Det var varmt och fullt av folk.
Kadong-kadong-kadunk.

Det skumpade och hoppade.
Vi startade och stannade.
Jag vinkade till farmor.
Vi var tvungna att åka
långt, långt bort.

Pappa blev också kvar.
Så många hål att laga.

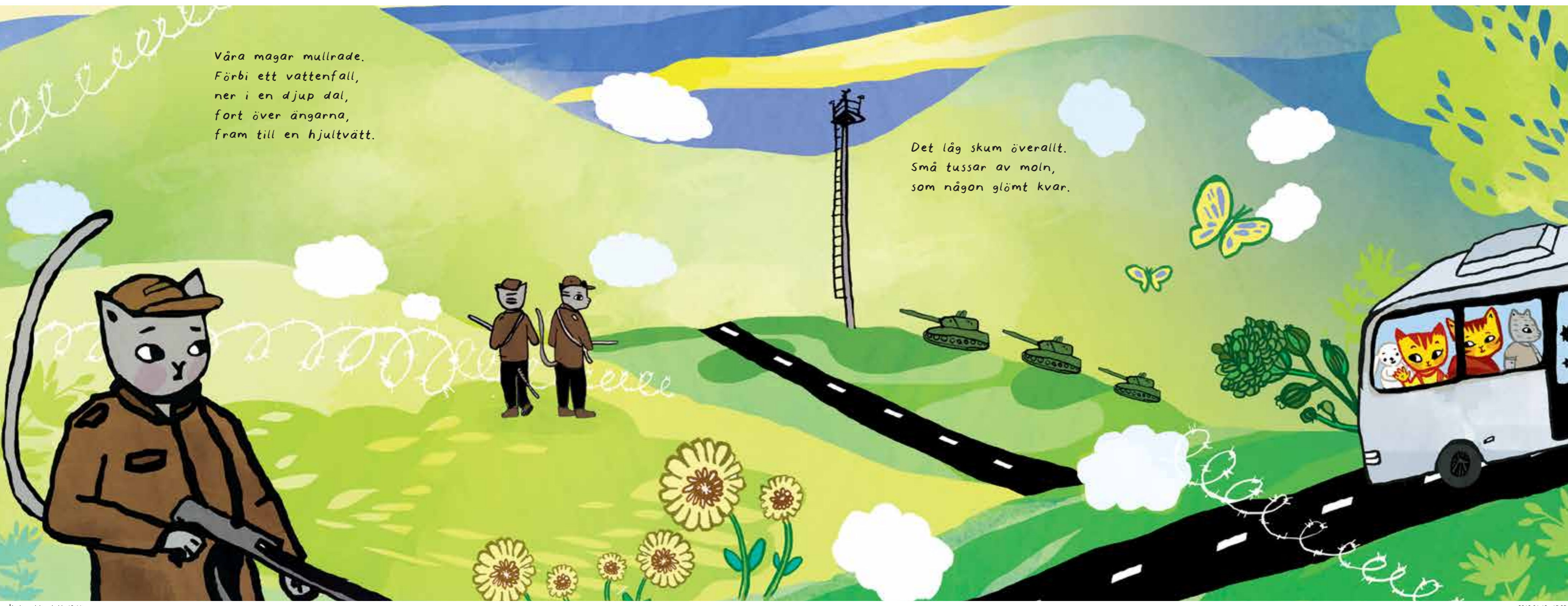
Vi åkte över de brandgula bergen.
Det blev mörkt och ljust
och sedan mörkt igen.

Pappa kommer sen.
Mamma lät inte som vanligt.
Inte som under lampan i sängen,
eller vid bordet när vi åt mat.

Våra magar mullrade.
Förbi ett vattenfall,
ner i en djup dal,
fort över ängarna,
fram till en hjultvätt.

Det låg skum överallt.
Små tussar av moln,
som någon glömt kvar.

Jag kramade Kanin tills öronen blev våta.
De doftade ull och farmors hår.

Vi vaknade och somnade och vaknade igen.
Du måste vara stilla! Mamma lyfte sitt finger.
Men när ingen såg, smög vi ut på däck.

Där uppe glittrade världen.
Två sjömän dansade bland vågorna.
Skepp Ohoj!
Vi sjöng och skralade
medan månen såg på.

När vi kom tillbaka var väskorna batar.
Mina tröjor spända som segel.
Nu var bara ljudet kvar.
Kadong-kadong-kadunk.

Vi fick sova i en stor sal.
Med tomma väggar och sängar av järn.
Där fanns ett bord och en ask kriter.

Jag målade en raket
och några andra saker.
Sist en sjöjungfru
med glänsande fjäll.

Igår fick vi brev från pappa.
"Bussarna har slutat gå.
Alla tåg är sönder.
Men hålen har jag lagat."

Mamma vände sig om.
Hon trodde nog att ingen såg.

Jag blundade hårt
och kramade Kanin.

Nu är våren här.
Snön smälter mot rutan.
Det är varmt och fullt av folk.

Öronen är blöta.
Farmors doft är svag.
Det är jag och Kanin
och de andra på bussen förstås.

Vi startar och stannar.
Det skumpar och hoppar.
Jag har lovat mamma
att inte åka långt, långt bort.

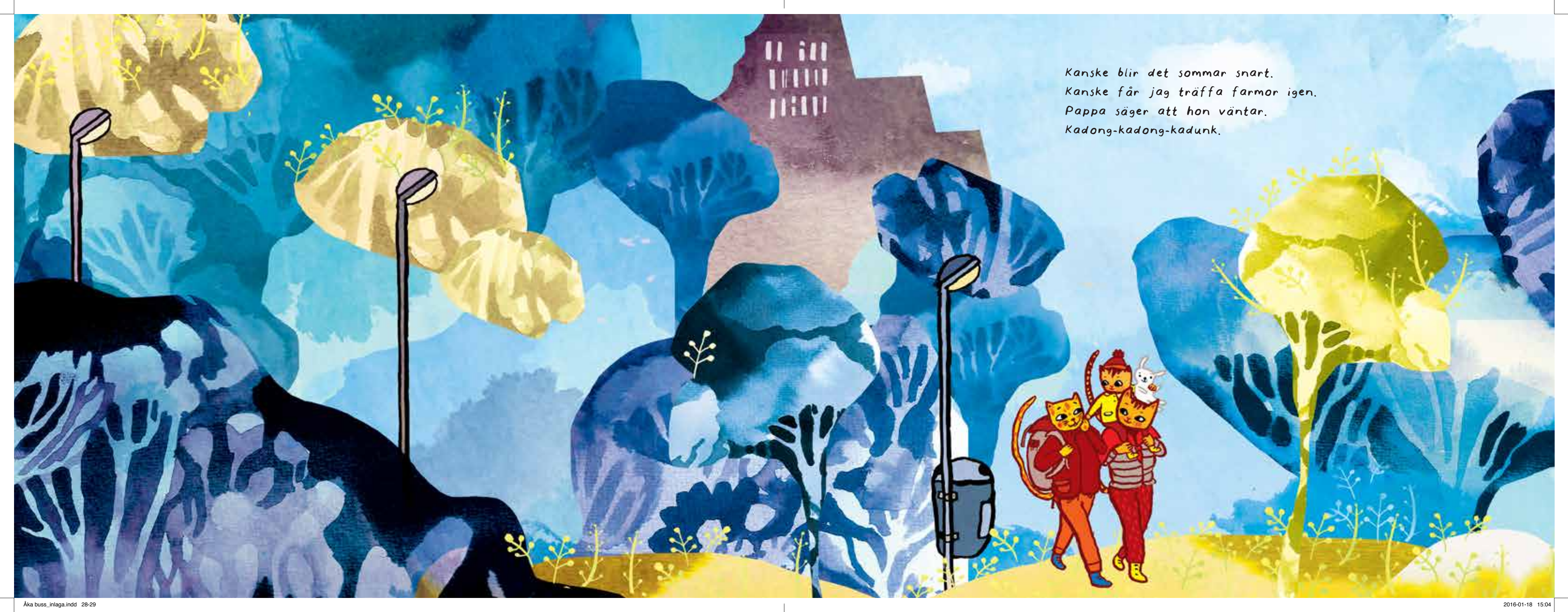
Nästa stopp ska jag av.
Jag springer så snabbt jag kan.
Fort längs gatorna, förbi alla hus.

In genom grinden,
tvärs över gården,
fram till trappan.
Och när jag öppnar dörren...

... högt upp i pappas famn!

Kanske blir det sommar snart.
Kanske får jag träffa farmor igen.
Pappa säger att hon väntar.
Kadong-kadong-kadunk.

